

Η διεθνής αναγνώριση και ακτινοβολία του Οικουμενικού Πατριάρχη

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=95418>]

Όλες αυτές οι πρωτοπόρες πρωτοβουλίες του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου στον τομέα της προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος συνετέλεσαν, ώστε δικαίως να του αποδοθεί το 1997 από τον Αντιπρόεδρο της Αμερικής Αλ Γκόρ τό προσωνύμιο του «πράσινου Πατριάρχη», γεγονός που το 2008 θα οδηγήσει το παγκοσμίου φήμης περιοδικό «Times» να συγκαταλέξει τον Οικουμενικό Πατριάρχη ανάμεσα στις 100 πλέον σημαντικές με επιρροή προσωπικότητες ανά τον κόσμο, λόγω του ότι «*ανέδειξε την περιβαλλοντολογία ως πνευματική ευθύνη*»[9]. Για το έργο του στην καταπολέμηση της ρύπανσης του περιβάλλοντος, ο Πατριάρχης τιμήθηκε το 2002, με το Βραβείο Sophie της Νορβηγίας, το σπουδαιότερο διεθνές βραβείο για περιβαλλοντικά θέματα. Το χρηματικό έπαθλο των \$100,000 που συνόδευε το βραβείο, προσφέρθηκε από τον Πατριάρχη υπέρ των φτωχών παιδιών της Αιθιοπίας, της Ελλάδος και της Τουρκίας. «*Χάνουμε χρόνο και όσο μεγαλύτερη η αναμονή, τόσο μεγαλύτερη και ανεπανόρθωτη η βλάβη*», προειδοποίησε ο Βαρθολομαίος κατά την παραλαβή του Βραβείου.

Επιστέγασμα όλων των παραπάνω πρωτοβουλιών του σεπτού Προκαθημένου της Ορθόδοξης Εκκλησίας αποτελεί η επί των ημερών Του ανάδειξη της οικουμενικής διάστασης, της βιωματικής μαρτυρίας και του πνευματικού μηνύματος της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Αλλά και η διεθνής αναγνώριση που το μαρτυρικό Φανάρι ως παγκόσμιος θεσμός σήμερα απολαμβάνει σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης.

Έπειτα από την πρόσκληση του Προέδρου της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κ. Jacques Delors επισκέφθηκε στις Βρυξέλλες στις 12 Μαΐου 1993 την έδρα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Τον επόμενο χρόνο στις 19 Απριλίου 1994 μετά από ομόφωνη απόφαση του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, προσκλήθηκε, χωρίς να είναι αρχηγός κράτους, όπως προβλέπεται από το πρωτόκολλο του Κοινοβουλίου, και μίλησε στην ολομέλεια υπό την ιδιότητα του θρησκευτικού ηγέτη. Επίσης προσκλήθηκε και μίλησε στην ολομέλεια της Unesco (1995), στο Παγκόσμιο Οικονομικό Forum του Davos, στο «Forum 2000» της Πράγας (1999) και στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Ευρώπης στο Στρασβούργο το 2007.

Αποκορύφωμα της διεθνούς αναγνώρισης που σήμερα απολαμβάνει ο Οικουμενικός Πατριάρχης δύναται να θεωρηθεί η βράβευσή Του, μεταξύ άλλων, και από το Κογκρέσο των ΗΠΑ, το οποίο του προσέφερε την ανώτατη διάκριση, το Χρυσό Μετάλλιο του Κογκρέσου. Κατά τη διάρκεια τελετής κάτω από το θόλο του

Καπιτωλίου, ο Πατριάρχης δήλωσε ότι «το σημαντικότερο που μπορεί να διδαχθεί κανείς από την Αμερική, βρίσκεται κάτω από αυτόν τον μεγαλοπρεπή θόλο». «Το Πεντάγωνο ενσαρκώνει την ισχύ, αλλά το Καπιτώλιο ενσαρκώνει το δίκαιο»[10].

Ο Πατριάρχης έχει επίσης τιμηθεί από τα Ηνωμένα Έθνη, την Ευρωπαϊκή Ένωση και από δεκάδες κράτη, πανεπιστήμια και ιδρύματα για τη μεγάλη του προσπάθεια να προωθήσει την ειρήνη και την κατανόηση, κυρίως μεταξύ Ανατολής και Δύσης.

Οι τίτλοι που Του απονεμήθηκαν είναι πολλοί, όπως και οι αναγορεύσεις ως επιτίμου Διδάκτορα από πάμπολλα Τμήματα Πανεπιστημίων του κόσμου. Εδώ θα σταχυολογήσω, κατά τη γνώμη μου, τις πιο σημαντικές τιμητικές διακρίσεις που Του έγιναν μέχρι σήμερα. Έτσι το 1996 εξελέγη Επίτιμο Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, το 1997 Του απενεμήθη από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης η μεγαλύτερη τιμητική διάκριση, ο «Χρυσός Αριστοτέλης» και το 1999 το χρυσούν μετάλλιο του Παντείου Πανεπιστημίου και της πόλης των Αθηνών.

Επίσης αναγορεύθηκε επίτιμος Διδάκτορας πλήθους ελληνικών και ξένων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων διεθνούς φήμης και εγνωσμένης επιστημονικής καταξίωσης, όπως α) του Πανεπιστημίου City του Λονδίνου στις 31 Μαΐου 1994, β) του Ορθοδόξου Ινστιτούτου του Αγίου Σεργίου των Παρισίων και του Κανονικού Δικαίου του Πανεπιστημίου Aix-en-Provence τον Νοέμβριο 1995, γ) του Ρωμαιοκαθολικού Φλαμανδοφώνου Πανεπιστημίου της Louvain, δ) του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου της Σκωτίας στις 5 Ιουλίου 1996, ε) των δύο Τμημάτων της Θεολογικής μας Σχολής, ως και των Σχολών Νομικής, Φιλοσοφικής και Δασολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης την 1 Οκτωβρίου 1997, στ) της Θεολογικής Σχολής του Τιμίου Σταυρού Βοστόνης και άλλων τεσσάρων Πανεπιστημίων της Αμερικής το 1997, ζ) του Πανεπιστημίου Ιασίου της Ρουμανίας το 1997, η) του Πανεπιστημίου Yale της Νέας Υόρκης Αμερικής στις 25 Μαΐου 1998.

Ο Προκαθήμενος της Πρωτόθρονης Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, αλλά και θρησκευτικός ηγέτης της Ορθοδόξου Εκκλησίας, διέσχισε και διασχίζει κυριολεκτικώς όλη την υφήλιο από την ανατολή έως τη δύση και από βορρά έως και νότο. Πραγματοποίησε αλλεπάλληλες επίσημες επισκέψεις σε όλες σχεδόν τις αδελφές Ορθόδοξες Εκκλησίες. Σε Χριστιανικές Εκκλησίες και Ομολογίες. Σε Διαχριστιανικούς και Διεθνείς Οργανισμούς και σε Επαρχίες του Θρόνου. Πλήθος διακεκριμένων πολιτικών, διπλωματικών, εκκλησιαστικών, θρησκευτικών και λοιπών προσωπικοτήτων, μεταξύ των οποίων Πρόεδροι και Πρωθυπουργοί Κρατών, κατά την παραμονή τους στην Τουρκία, όπου και η έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου εδώ και δέκα επτά αιώνες στην Κωνσταντινούπολη, δεν παραλείπουν να επισκεφθούν το αειλαμπές Φανάρι και τον σεπτό Προκαθήμενό του. Να

εκφράσουν τον σεβασμό, την τιμή και την υποστήριξή τους στον τιτάνιο αγώνα που ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος επωμίζεται για την εδραίωση της παρουσίας και της ευστάθειας του πλέον γεραρού και πολιού θρησκευτικού και πολιτιστικού θεσμού της Ευρωπαϊκής Ηπείρου.

Κατακλείοντες την παρούσα εισήγηση, ως πλέον κατάλληλο επίλογο θεωρώ το απόσπασμα εκείνο από τον πρόλογο του αφιερωμένου προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη τεύχος με τίτλο «Ο Πατριάρχης της αλληλεγγύης»: *«Ο Παναγιώτατος φυλάσσει, αμετακίνητος τον ιερό τόπον μαρτυρίου και μαρτυρίας, το Φανάρι, και τον τρόπον του βίου του Γένους, ακάματος δεκαθλητής της δράσης και της προσφοράς, μετοχικός, σχεσιακός, φιλόανθρωπος, άνθρωπος των ανοικτών οριζόντων, της κατεργαζούσης “δοκιμήν” υπομονής και της “ου καταισχυνούσης” ελπίδος (Ρωμ.5,5). Όσα προσέφερε και προσφέρει στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, στην παγκόσμια Ορθοδοξία, στη Χριστιανοσύνη, στην ανθρωπότητα, στον πολιτισμό, στην υπόθεση της ειρήνης και της καταλλαγής, στη νεότητα, στον απλό άνθρωπο, όσα πράττει για να κρατήσει ζωντανή την παρουσία της Ορθοδοξίας στη Μικρά Ασία, στην ιδιαίτερη πατρίδα του, την Ίμβρο, οι αναρίθμητες πρωτοβουλίες του, όλα αυτά ξεπερνούν το ανθρώπινο μέτρο και προκαλούν απεριόριστο θαυμασμό. Η δράση και η δημιουργική πορεία του Πατριάρχη Βαρθολομαίου είναι αγιοπνευματικό θαυμαστό γεγονός, κατευθύνεται εκ του Πατρός των Φώτων και είναι καρπός της χάριτος, του ελέους και της ευλογίας του Ουρανού. Είμαστε βέβαιοι ότι ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, που παραμένει γεμάτος οράματα, νέες ιδέες και νεανική πνοή, μας επιφυλάσσει και για το μέλλον πολλές εκπλήξεις»*[11].

Είθε ο Πανάγαθος Θεός δια πρεσβειών της Υπερμάχου Στρατηγού της Πόλης και του κόσμου Θεομήτορος καθώς και δια πρεσβειών του Αποστόλου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου, να αξιώσει την Παναγιότητά Του, να συνεχίσει επί πολλά χρόνια με υγεία την υψηλή και εξόχως υπεύθυνη Πρωθιεραρχική Του διακονία. Να πραγματώνει *«πάντα όσα αγαθά στοχάζεται και εν γενναιότητι ψυχής και συλλήψεως επιδιώκει, προγραμματίζει και προωθεί»*[12] για την Εκκλησία γενικώς και ειδικότερα για την πραγμάτωση του διακαούς του πόθου που δεν είναι άλλος από την επαναλειτουργία της ιστορικής και περίπτυστης Θεολογικής Σχολής της Χάλκης[13].

Image not found or type unknown

[9] John Chryssavgis, «Ecumenical Patriarch Bartholomew: insights into an Orthodox Christian worldview,» in *The International Journal of Environmental Studies* 64, 1 (2007) 9-18.

[10] “Πατριάρχης Βαρθολομαίος-Πάθος για ειρήνη”.

[11] Π. Ιωάννου Χρυσαιγή-Κωνσταντίνου Δεληκωνσταντή, *Ο Πατριάρχης της αλληλεγγύης-The Patriarch of solidarity*, εκδόσεις Ιστός, Κωνσταντινούπολη, 2013, σ. 15-16.

[12] Χρήστου Τσούβαλη, «Οι δραστηριότητες της Πατριαρχίας του κ. Βαρθολομαίου του Α’»

, http://www.i-m-patron.gr/i-m-patron-old.gr/patriarxhs/peloponnisos_001018.html, 31/03/2015.

[13] “Η Α. Θ. Παναγιώτης, ο Οικουμενικός Πατριάρχης και η Ιεραρχία του Θρόνου”, *Επετηρίς του Οικουμενικού Πατριαρχείου έτους 2015*, εκδ. Ιδρύματος Υποστηρίξεως του Οικουμενικού Πατριαρχείου, σ. 624.